

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1617/0068 van 15 september 2016
in de zaak 1213/0603/A/8/0564

In zake: de bvba **BEGRAFENISONDERNEMING DE WULF**

vertegenwoordigd door:
advocaten Robin SLABBINCK en Liesbet LINTHOUT
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat Van KEYMEULEN

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer **Roland DEVIS**
2. mevrouw **Antoinette BLANCHE**

vertegenwoordigd door:
advocaten Wim DE CUYPER en Tom HUYGENS
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 14 mei 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 28 maart 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van tussenkomen partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nevele van 22 oktober 2012 ingewilligd.

De deputatie heeft aan verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de regularisatie van de inplanting van het funerarium en de bouw van een carport.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 9850 Hansbeke (Nevele), Merendreestraat 30, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummer 1049h.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. Tussenkommende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

2.

Partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van de eerste kamer van 20 mei 2014, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld, de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

3.

Met een beschikking van 30 maart 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep toegewezen aan de achtste kamer.

Met het tussenarrest van 4 april 2016 met nummer RvVb/A/1516/0894 heeft de Raad de heropening van de debatten bevolen en partijen opnieuw opgeroepen voor de openbare zitting van 21 januari 2016.

Kamervoorzitter Pascal LOUAGE heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Robin SLABBINCK en de heer Kurt DE WULF die verschijnen voor verzoekende partij, mevrouw Leen LIPPEVELDE die verschijnt voor verwerende partij, en advocaat Deira DE RIJCKE loco advocaten Wim DE CUYPER en Tom HUYGENS verschijnt voor tussenkommende partijen, zijn gehoord.

4.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 12 juli 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dient verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nevele een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren van de inplanting van het funerarium en het bouwen van een carport”*.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

Op 14 juni 1988 verleende het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nevele een stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van een (langwerpige) berging voor ceremoniewagens ter vervanging van een houten loods, evenwijdig met de rechter zijperceelgrens. Bij de uitvoering van deze vergunning werd het gebouw, in strijd met de vergunning die een afstand van 4 meter tot de zijperceelgrens voorzag, veel dicht tegen deze grens ingeplant (op circa 2,69 m à 1,78m, onverminderd de lopende burgerrechtelijke discussie tussen partijen inzake de juiste ligging van de perceelgrens). Dit betreft het eerste voorwerp van de regularisatieaanvraag.

Op 20 augustus 2007 verleende het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nevele een stedenbouwkundige vergunning voor de uitbreiding van een funerarium. In uitvoering

hiervan werd in 2011 een bestaande aanbouw (afdak/carport) tegen voormelde (langwerpige) berging afgebroken met het oog op de oprichting van een nieuwe carport. Gezien de vergunning van 2007 op dat ogenblik reeds was vervallen, werden de werken gestaakt, zodat er heden enkel een betonnen funderingsplaat aanwezig is, ter hoogte waarvan verzoekende partij een carport wil bouwen. Dit betreft het tweede voorwerp van de regularisatieaanvraag.

2.

Het perceel is gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Voorde - Kousterken', goedgekeurd bij besluit van verwerende partij van 9 november 2006, in "*deelplan 3 (De Wulf) – zone voor KMO*".

3.

Er dient geen openbaar onderzoek te worden georganiseerd.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 19 juli 2012 gunstig.

De brandweer van de gemeente Nevele adviseert op 13 oktober 2012 gunstig, in zoverre de voldongen inplanting kan worden gecompenseerd door brandtechnische maatregelen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nevele verleent op 22 oktober 2012 de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De vergunning kan worden verleend gezien de overeenstemming van de aanvraag met de stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Voorde - Kousterken", inzonderheid deelplan 3 begrafenisondernemer De Wulf.

Gezien de materiaalaanwending en terreinbezetting in harmonie zijn met de overige bebouwing in de omgeving en gezien de overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, kan gesteld worden dat het ontwerp in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

BESLUIT:

...

Het advies van de brandweer dient te worden nageleefd.

...”

5.

Tussenkomen partijen tekenen tegen deze beslissing op 17 december 2012 administratief beroep aan bij verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 14 februari 2013 om het administratief beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 26 februari 2012 beslist verwerende partij op 28 maart 2012 om het administratief beroep van tussenkomen partijen in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Gelet op de beslissing van 22 oktober 2012 van het college van burgemeester en schepenen van Nevele ... dat de beslissing op 29 oktober 2012 betekend werd; dat de beslissing op 1 november 2012 werd aangeplakt en bevestigd door de gemeente op 4 december 2012; ...

Gelet op het beroep ... namens de heer en mevrouw Roland Devis – Antoinette Blancke, Overbroekkouterslag 17 te 9850 Nevele, zijnde derden, bij aangetekend schrijven van maandag 17 december 2012, tegen voormelde beslissing; dat het beroep ontvankelijk is ingesteld;

1.6 Historiek en beschrijving project

...

De aanvraag heeft betrekking op het rechts gelegen langwerpig gebouw. Dit gebouw staat met de langste zijde (29,95 m lang) op ca. 2,69 m à 1,78 m afstand van de rechter zijperceelsgrens, niettegenstaande in de betrokken vergunning dd. 14 juni 1988 de voorwaarde opgenomen werd dat de berging op 4 m afstand van de zijperceelsgrens diende opgericht te worden, gelet op de aanwezigheid van een woning op het aanpalende perceel. Het gebouw heeft een breedte van max. 7,5 m, een kroonlijsthoogte van gemiddeld \pm 3 m en een nokhoogte van 5,45 m. Er is geen bouwvergunning bekend waarin de gewijzigde inplanting van het gebouw werd goedgekeurd/geregulariseerd.

Achteraan werd tegen dit gebouw een afdak/carport opgetrokken van ca. 10 m bij 6,5 m groot en 2,9 m hoog, omtrent deze constructie is geen bouwvergunning bekend. In 2011 werd de aanbouw afgebroken en werd gestart met de realisatie van een reeds vervallen vergunning uit 2007. Na een klacht werden de werken door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur stilgelegd.

Voorliggend project beoogt de regularisatie van de inplanting van de garage – kantoorruimte volgens de bestaande toestand, zijnde op 1,78 m (vooraan) en 2,43 m (achteraan) van de rechtse perceelsgrens.

Bijkomend wordt tegen de achterzijde van dit gebouw een uitbreiding voorzien. Het betreft de oprichting van een carport, overmeten 4,4m breed en 9,5m diep, en bestaande uit een éénlaags gebouw met een platte bedaking met een bouwhoogte van 2,9 m. De constructie bestaat uit een houten skelet en de gevelvlakken van het gebouw worden afgewerkt met een houten beplanking. Enkel de zijde gericht naar het binnenerf van de site blijft volledig open, de andere zijdes van het gebouw zijn volledig gesloten.

...

2.3 De juridische aspecten

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde RUP Voorde - Kousterken als meest recente en gedetailleerde plan.

De voorgestelde werken zijn principieel in overeenstemming met de voorschriften van het RUP Voorde - Kousterken 'deelplan 3 (De Wulf)'.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de codex.

De gemeente is van oordeel dat gezien de overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, kan gesteld worden dat het ontwerp in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening. Deze motivatie is een toepassing van artikel 4.3.1.§2 eerste lid, 3° van de codex ...

Appellant merkt echter terecht op dat verschillende elementen die in artikel 4.3.1.§2 eerste lid, 1° worden vermeld, niet beoordeeld of vertaald zijn naar de

stedenbouwkundige voorschriften van het RUP Voorde - Kousterken.

In casu heeft de gemeente bij de opmaak van het rup geen beoordeling gemaakt omtrent de minimaal na te leven bouwvrije zones, louter de inkleuring van een inplantingszone is geen voldoende argument om elke inplanting binnen deze zone als verantwoord te beschouwen.

Voorliggend project beoogt de regularisatie van de berging-kantoorruimte en de uitbreiding ervan met een carport. Deze bebouwing is opgericht kort bij de rechtse perceelsgrens, op een afstand gaande van 1,78 m over 2,69 m en tot 2,43 m.

Regularisatieaanvragen moeten in principe op dezelfde wijze worden behandeld als andere aanvragen, en de overheid moet zich er voor hoeden dat ze niet zwicht voor het gewicht van het voldongen feit. Er moet worden uitgegaan van de toestand zoals die was voor de uitvoering van de wederrechtelijk uitgevoerde werken en de aanvraag moet worden beoordeeld op dezelfde wijze als elke andere aanvraag in functie van de goede ruimtelijke aanleg van de plaats zoals die thans wenselijk is. Belangrijk hierbij ook is het feit dat bij het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning van 14 juni 1988 expliciet de voorwaarde werd opgenomen om de berging op 4 m afstand van de zijperceelsgrens op te richten, gelet op de aanwezigheid van een woning op het aanpalende perceel.

In de aanvraag wordt niet gemotiveerd waarom de gewijzigde afstand tot de perceelsgrens noodzakelijk is of aanleiding zou geven tot een betere aanleg van de plaats. De bouwplaats is gelegen in een landelijk gebied met versnipperde bebouwing. In dergelijke gebieden is het aangewezen om ten opzichte van de zijdelingse perceelsgrenzen een voldoende ruime bouwvrije strook te voorzien. Algemeen wordt hierbij een bouwvrije strook van 4 m als minimum vooropgesteld, ook de bouwplaats is voldoende ruim om hieraan tegemoet te komen. Bijgevolg bestaat er geen enkele reden om voorbij te gaan aan de bij de vergunning opgelegde voorwaarde om het gebouw in te planten op 4 m afstand van de zijdelingse perceelsgrens.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. TUSSENKOMST

1.

De heer Roland DEVIS en mevrouw Antoinette BLANCHE verzoeken, als indieners van het administratief beroep, met een aangetekende brief van 25 juni 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

2.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 29 juli 2013 aan tussenkomende partijen toegelaten om in de debatten tussen te komen.

3.

Uit het dossier blijkt dat de respectievelijke verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. De verzoeken tot tussenkomst zijn ontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij roept de schending in "van artikel 4.7.21, §3 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht, van de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel".

Zij overweegt het volgende:

" ...

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §3, VCRO dient een administratief beroep bij de deputatie te worden ingediend binnen een termijn van 30 dagen. Voor een derde belanghebbende begint deze termijn te lopen de dag na deze van de aanplakking ...

De heer en mevrouw DEVIS – BLANCKE zijn als aanpalende eigenaars van het betrokken perceel te beschouwen als 'derde belanghebbenden'. Zij dienden hun administratief beroep dan ook binnen een termijn van 30 dagen, te rekenen vanaf de dag na deze van de aanplakking, in te dienen.

Hierna zal worden aangetoond dat zij dit administratief beroep niet hebben ingediend binnen de vooropgestelde termijn.

De beroepsindieners beweerden dat de bekendmaking van de vergunningsbeslissing pas zou zijn gebeurd ten vroegste op 28 november 2012.

Dit klopt allerminst.

Punt is dat de beroepsindieners de aanplakking (wellicht door onzorgvuldigheid) te laat hadden opgemerkt en dat zij dit trachten te remediëren door enige verwarring te scheppen hieromtrent.

*De verzoekende partij heeft de betrokken vergunningsbeslissing op **1 november 2012** aangeplakt. Hiervan worden de nodige stukken voorgelegd (zie verder). De bekendmaking werd op ooghoogte aangebracht, langs de openbare gewestweg (Merendreestraat) aan het toegangshek van het funerarium, net boven de brievenbus. Dit is exact dezelfde plaats waar de eerdere verleende vergunningen werden aangeplakt. Dit werd reeds op 5 november 2012 – in tempore non suspecto – aan de gemeente gemeld ...*

De aanplakking gebeurde dan ook tijdig en correct.

De bewering van de heer en mevrouw DEVIS - BLANCKE dat dit niet het geval zou zijn geweest, kan alleszins niet overtuigen, te meer nu een zeer groot aantal mensen de aanplakking ter plaatse wél opmerkte. De verzoekende partij legde hieromtrent reeds

voor de deputatie eensluidende verklaringen voor. **Maar liefst 12 mensen bevestigen uitdrukkelijk in een schriftelijke verklaring dat de bekendmaking ter plaatse hing van begin november 2012 tot half december 2012 ...**

- een aantal **medewerkers van de bvba BEGRAFENISONDERNEMING DE WULF**, die dagelijks of wekelijks ter plaatse komen;
- een aantal **rechtstreekse burens en omwonenden** uit de straat, die tevens frequent ter plaatse passeren aangezien zij daar wonen en/of onmiddellijk aanpalen;
- de **postbode** die ter plaatse dagelijks de post bedeeft (de bekendmaking bevond zich ter hoogte van de brievenbus).

Het grote aantal eensluidende verklaringen (waarbij de onafhankelijkheid van de postbode en de burens alleszins niet in vraag kan worden gesteld) laat aan duidelijkheid niet te wensen over.

Het dient bovendien benadrukt dat de verzoekende partij reeds op 5 november 2012 **aan de gemeente meldde dat de bekendmaking ter plaatse hing ...** Vanaf dit moment kon de bevoegde dienst van de gemeente ter plaatse komen om de bekendmaking te controleren. De verzoekende partij ziet niet in waarom hij die mededeling zou doen als hij de bekendmaking niet had uitgehangen, zoals door de beroepsindieners werd beweerd, en het risico zou lopen dat de gemeente moet vaststellen dat er geen bekendmaking uithangt. Waarom zou men dit risico nemen? Ook de vorige vergunningen werden overigens steeds correct en tijdig uitgehangen. Waarom zou men ditmaal plots anders te werk gaan?

Het voorgaande maakt duidelijk dat de loutere beweringen van de beroepsindieners elke grondslag misten.

Uit al de door de verzoekende partij aangebrachte elementen samen blijkt onomstotelijk dat de bekendmaking gebeurde van 1 november 2012 tot half december 2012, dit is zelfs een langere periode dan is voorzien in artikel 4.7.19, §2 VCRO (30 dagen). De beroepstermijn ten aanzien van derde belanghebbenden liep bijgevolg af op 1 december 2012.

Er is dan ook geen sprake van enige twijfel omtrent de aanvang van de bekendmaking, zoals de beroepsindiener betoogde, die in het voordeel van de beroepsindieners had moeten spelen.

Dat omtrent de start van de aanplakking geen twijfel bestaat, blijkt reeds uit de bestreden beslissing zelf ... :

‘Dat de beslissing op 1 november 2012 werd aangeplakt en bevestigd door de gemeente op 4 december 2012;’ (eigen vetdruk)

Ondanks de bovenstaande elementen, oordeelde de deputatie dat het beroep van de heer en mevrouw DEVIS – BLANCHE tijdig was. De verzoekende partij stelde nochtans tijdig alle feitelijke informatie en stukken ter beschikking van de deputatie ... De kwestie van de onontvankelijkheid en laattijdigheid van het beroepschrift maakte overigens ook het voorwerp van debat uit tijdens de hoorzitting van 26 februari 2013. De beroepsindiener heeft dienaangaande ook nog schriftelijk verweer gevoerd. Het is dan ook betreurenswaardig te moeten vaststellen dat de deputatie de beweerde tijdigheid en onontvankelijkheid van het beroepschrift op geen enkele wijze beargumenteert. Zonder enige aanwijzing in die richting, acht zij een beroepstermijn van maar liefst 46 dagen (2 november 2012 – 17 december 2012) blijkbaar aanvaardbaar ...

De bestreden beslissing is in die zin dan ook manifest in strijd met artikel 4.7.21, §3 VCRO, nu er een beroepstermijn van 30 dagen geldt.

De bestreden beslissing houdt bijkomend een manifeste schending in van de formele en materiële motiveringsplicht.

De bestreden beslissing doet op geen enkele wijze blijken waarom het beroepschrift ontvankelijk en tijdig zou zijn, zodat de formele en materiële motiveringsplicht is geschonden.

Eenzijds wordt door de deputatie aangenomen en uitdrukkelijk bevestigd dat de aanplakking gebeurde op 1 november 2012, anderzijds wordt een administratief beroep van 17 december 2012 in overeenstemming geacht met artikel 4.7.21, §3, VCRO.

*Eén en ander is kennelijk onverenigbaar en inconsistent, zodat niet alleen een tegenstrijdige ‘motivering’ maar ook een strijdigheid met het zorgvuldigheidsbeginsel voorligt.
...”*

2.

Verwerende partij repliceert:

*“ ...
Uit het attest van 5 december 2012 van de gemeente Nevele blijkt dat de aanplakking is vastgesteld op 4 december 2012, zodat de beroepstermijn is ingegaan de dag hierna, i.e. op 5 december ...*

Het feit dat er in de bestreden beslissing verwezen wordt naar de datum waarop de vergunninghouder verklaard heeft tot de aanplakking te zijn overgegaan, doet geen afbreuk aan het gegeven dat de bevestiging door de gemeente slechts op 4 december 2012 is gebeurd en dat de beroepstermijn pas nadien kan beginnen lopen.

*Het beroep dat werd ingesteld op 17 december 2012 is bijgevolg tijdig, zodat de deputatie het beroep terecht ontvankelijk heeft verklaard.
...”*

3.

Tussenkomende partijen voegen hier nog aan toe:

*“ ...
1.
... Verzoekers komen als burens dagelijks voorbij de plaats van aanplakking.
Pas op 28 november 2012 hebben tussenkomende partijen vastgesteld dat er zich een aanplakkingsbrief bevond ter hoogte van het perceel van de verzoekende partij tot nietigverklaring. Tussenkomende partijen hebben hiervan onmiddellijk een foto genomen.
...
Tussenkomende partijen stellen dan ook formeel dat het vergunningsbesluit niet eerder dan 28 november 2012 bekendgemaakt werd door aanplakking.*

*2.
Naar aanleiding van deze vaststelling heeft de raadsman van tussenkomende partijen het attest van aanplakking opgevraagd bij de gemeente, met het oog op het indienen van beroep.
Dit attest van aanplakking vermeldt het volgende ...*

Het attest van aanplakking vermeldt dat de aanvrager bij brief van 1 november, afgegeven op 5 november, aan de gemeente kennis heeft gegeven dat het besluit zou aangeplakt zijn. De aanplakking werd echter pas gecontroleerd op 4 december door een ambtenaar van de gemeente.

3.

... In casu blijkt uit het attest van aanplakking dat de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde op 4 december gecontroleerd heeft op de aanplakking effectief werd uitgevoerd, met name op dezelfde dag dat tussenkomende partijen via hun raadsman een attest van aanplakking hebben aangevraagd aan de gemeente.

In het dossier bevindt zich verder enkel een verklaring op eer van de aanvrager ... die verklaart dat de bekendmaking op 1 november 2012 zou aangeplakt zijn. In deze verklaring wordt aangegeven dat er door de aanvrager geen foto gevoegd werd waarop de bekendmaking staat afgebeeld.

4.

Uw Raad heeft reeds herhaaldelijk en uitdrukkelijk geoordeeld dat een verklaring op eer geen enkele waarde heeft voor de vaststelling wanneer een bekendmaking werd aangeplakt ...

Een attest van aanplakking kan bovendien volgens Uw Raad enkel en alleen geldig opgesteld worden op basis van een daadwerkelijke controle op het terrein door de gemeente. De loutere attestering door de gemeente van een verklaring van de aanvrager dat de bekendmaking werd aangeplakt, geldt derhalve niet als attest van aanplakking. ...

In casu heeft deze controle plaats gevonden op 4 december. Voor de periode voor deze vaststelling verwijst de gemeente louter naar de verklaring van de aanvrager. De gemeente bevestigt in het attest van aanplakking niet dat de bekendmaking geschied zou zijn voor 4 december.

Derhalve is de beroepstermijn ingegaan op 5 december, de dag na vaststelling van de aanplakking door de gemeente.

Uw Raad heeft in het verleden duidelijk gesteld dat het ontbreken van een bewijs van de eerste dag van aanplakking, in het voordeel van de beroepsindiener moet worden uitgelegd ...

Het beroep werd ingediend bij aangetekend schrijven dd. 17.12.2012 en is derhalve sowieso tijdig.

De foto's en verklaringen die door verzoekende partij nadien worden bijgebracht, zijn verder irrelevant.

Uw Raad heeft reeds uitdrukkelijk benadrukt dat foto's geen bewijs van datum van aanplakking vormen ...

5.

Tussenkomende partijen hebben dit alles uitgebreid uiteengezet in hun beroepschrift.

Terecht heeft de Deputatie derhalve het beroep tijdig verklaard.

De Deputatie heeft correct de vaststaande rechtspraak van Uw Raad toegepast.

Er rust dienaangaande geen formele motiveringsverplichting op de Deputatie. Het volstaat dat uit het dossier (en op basis van de rechtspraak van Uw Raad) blijkt dat het beroep tijdig was.

De vermelding in het besluit van de Deputatie dat de beslissing op 1 november zou zijn aangeplakt, doet hier geen afbreuk aan.

Bovendien heeft verzoekende partij geen belang bij haar opmerkingen aangaande de formele motivering van het besluit. Indien het besluit vernietigd zou worden wegens een formeel motiveringsgebrek, kan de Deputatie bij het nemen van een nieuwe beslissing niet anders dan het beroep opnieuw tijdig te verklaren.

4.

Verzoekende partij overweegt nog het volgende:

“ ...

Het wordt dus voldoende geacht dat de bevoegde ambtenaar (of secretaris) van de gemeente verklaart dat een mededeling werd uitgehangen en op welke datum dit gebeurde. Er wordt dus niet vereist dat ook de controledatum wordt vermeld.

In die zin is het voorliggende attest van aanplakking enigszins atypisch, nu naast de mededeling van de datum van de bekendmaking, tevens de controledatum wordt vermeld, hetgeen niet gebruikelijk is. Deze vermelding impliceert nu geenszins dat (1) de bekendmaking slechts vanaf de controledatum zou zijn gebeurd en (2) de beroepstermijn slechts vanaf die datum zou beginnen lopen.

Het tegendeel aanvaarden zou betekenen dat bij het blijvend stilzitten van de gemeente de beroepsprocedure oneindig zou kunnen lopen. Indien de gemeente niet zou overgaan tot controle van de bekendmaking, zou de beroepstermijn nooit hebben aangevat, terwijl de bekendmaking mogelijks wel correct werd uitgehangen. In dergelijk geval zou de vergunningsaanvrager jaren na het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning plots kunnen worden geconfronteerd met een administratief beroep. Een attest van aanplakking wordt slechts opgemaakt op vraag van de beroepsindiener. Dit is geheel **in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel**, zoals ook wordt bevestigd door het Grondwettelijk Hof (Arrest GwH van 27 januari 2011, nr. 8/2011).

Het aanvaarden van dergelijke werkwijze zou iedere vorm van rechtszekerheid in hoofde van de vergunningsaanvrager in de weg staan. Het kan dan ook niet worden aanvaard dat de vergunningsaanvragers geheel afhankelijk zijn van de goodwill van de gemeente om al dan niet snel over te gaan tot controle van de bekendmaking. Dit wordt overigens expliciet bevestigd door het Grondwettelijk Hof: in functie van de rechtszekerheid van de vergunningsaanvrager gaat de beroepstermijn in de dag na die van de aanplakking (niet de dag na die van de controle door de gemeente). Het mag dan ook duidelijk zijn dat de beroepstermijn effectief begint te lopen de eerste dag na de bekendmaking, niet de eerste dag na de controle door de gemeente. Artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO is op dit punt bovendien zeer duidelijk: ‘voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking’. In het andere geval zou de bepaling vermelden dat ‘de dag na deze van controle van de aanplakking door de gemeente’. Dit is evenwel niet het geval.

Het gebeurt overigens quasi nooit dat er al op de eerste dag van de aanplakking een gemeentelijke controle plaatsvindt. De stelling van de tussenkomende partij volgen, zou impliceren dat de beroepstermijn omzeggens nooit begint te lopen vanaf de datum van aanplakking, dit om de enkele reden dat de gemeente niet vanaf de eerste dag controleert of kan controleren. In praktijk wordt de gemeentelijke controle steeds dagen later uitgevoerd en doet een positieve controle besluiten dat de kennisgeving correct is. De controledatum zelf is hierbij irrelevant en wordt in het modelformulier ook niet vermeld. Aldus wordt normaliter een attest van aanplakking afgeleverd met vermelding van de aangegeven datum van aanplakking. Het enkele feit dat het attest van aanplakking in casu toch de controledatum bevat, verandert hier niets aan.

De vaststelling dat de bekendmaking op 1 november 2012 gebeurde, wordt alleszins niet tegengesproken door het attest van aanplakking: de stedenbouwkundig ambtenaar bevestigt dat hij op 5 november 2012 kennis neemt van de verklaring van de verzoekende partij, de aanplakking werd bevestigd op 4 december 2012. Er wordt dus geenszins bevestigd dat de aanplakking slechts vanaf 4 december 2012 aanwezig was, enkel dat de aanplakking werd gecontroleerd op 4 december 2012. Bovendien werd

eerder aangegeven dat het vermelden van de controledatum atypisch is, volgens de richtlijnen van de Vlaamse overheid. Deze datum is dan ook overbodige informatie die geen bijkomende waarde heeft in het kader van de aanvang van de beroepstermijn (het vermelden van de controledatum wordt immers niet opgelegd en wordt niet vermeld in artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO).

In die zin dient de verzoekende partij te concluderen dat de tussenkomende partij de bewoordingen van het attest van aanplakking heeft gemanipuleerd in haar richting. Ondanks dat het attest van aanplakking geenszins vermeldt dat de aanplakking pas is gebeurd op 4 december 2012 (enkel wordt vermeld dat de aanplakking werd gecontroleerd op 4 december 2012), beweert de tussenkomende partij dat de beroepstermijn pas op 5 december 2012 is beginnen te lopen. De tussenkomende partij kwam dergelijke interpretatie (nochtans in strijd met al de bovenstaande elementen die worden aangebracht) immers goed van pas, nu de tussenkomende partij de aanplakking (wellicht door onzorgvuldigheid) te laat had opgemerkt en dat zij dit trachtte te remediëren door enige verwarring te scheppen hieromtrent. Dat dergelijke interpretatie niet blijkt uit het attest van aanplakking werd overigens ook door de Deputatie van Oost-Vlaanderen expliciet bevestigd: 'Dat de beslissing op 1 november 2012 werd aangeplakt' (stuk 1).

De tussenkomende partij verwijst voorts naar een foto van 28 november 2012. Dit brengt evenwel niets bij, nu hieruit geenszins kan worden afgeleid dat de bekendmaking voordien niet aanwezig zou zijn geweest. Dit bevestigt louter dat de bekendmaking aanwezig was op 28 november 2012, niet meer niet minder. Dit strookt overigens met de vaststellingen van de verzoekende partij (dat de bekendmaking ter plaatse aanwezig was van 1 november 2012 tot half december 2012 en dus ook op 28 november 2012).

Het komt er aldus op neer dat (1) de verzoekende partij op basis van verschillende en onafhankelijke elementen aanneembaar heeft gemaakt dat de bekendmaking is gebeurd op 1 november 2012, (2) deze elementen geenszins in strijd zijn met het attest van aanplakking. Dit in tegenstelling tot de tussenkomende partij die zich beperkt tot het louter toevoegen van een foto van 28 november 2012 en een foutieve interpretatie van het attest van aanplakking. In die zin diende de deputatie van Oost-Vlaanderen het administratief beroep van de tussenkomende partij van 17 december 2012, op basis van de gegevens die haar werden verstrekt, onontvankelijk te hebben verklaard wegens laattijdigheid. Te meer nu zij zelf bevestigde dat de aanplakking geschiedde op 1 november 2012, hetgeen in een onwettige beroepstermijn van 46 dagen resulteert.
..."

Beoordeling door de Raad

1.

Verzoekende partij stelt in essentie dat verwerende partij het administratief beroep van tussenkomende partijen van 17 december 2012 ten onrechte als tijdig heeft beschouwd. Zij meent dat de beroepstermijn van 30 dagen, ingevolge de correcte aanplakking van de vergunningsbeslissing in eerste aanleg vanaf 1 november 2012, die blijkt uit de stukken van het dossier en tevens door verwerende partij in de bestreden beslissing wordt bevestigd, reeds op 1 december 2012 was afgelopen.

2.

De kern van de discussie tussen partijen betreft (het bewijs van) de startdatum van de aanplakking van de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nevele van 22 oktober 2012, en de daaraan verbonden startdatum van de (verval)termijn van 30 dagen voor derden om hiertegen administratief beroep aan te tekenen. De relevante artikelen 4.7.19, §2 VCRO en 4.7.21, §3, 3° VCRO luiden als volgt:

“Art. 4.7.19, §2. Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, §2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.”

“Art. 4.7.21, §3. Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat : ...

3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende : de dag na deze van aanplakking.”

3.

De voorbereidende werken (*Parl. St. VI. P., 2008-2009, stuk 2011, nr. 1, pp. 187-188, 557*) stellen hieromtrent het volgende:

“Uitgangspunt voor de berekening van de beroepstermijn voor derden-belanghebbenden

... De bewijslast om aan te tonen dat de aanvrager aan zijn aanplakkingsplicht heeft verzaakt, berust bij de persoon die het beroep instelt. Meestal zal dat gebeuren aan de hand van middelen die een vrije bewijswaarde hebben en die dus door de deputatie moeten worden gewaardeerd, het gaat dan bvb. om getuigenverklaringen of aanwijzingen waaruit een feitelijk vermoeden kan worden afgeleid.

Het is wenselijk dat op de aanplakkingsplicht een degelijk gemeentelijk overheidstoezicht wordt geïnstalleerd.”

4.

Het Grondwettelijk Hof overwoog daaromtrent het volgende (in arrest nr. 2011/8 dd. 27 januari 2011):

“B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af

te geven ... De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181). Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt.

In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 27 maart 2009 wordt eveneens gepreciseerd dat indien de aanplakking niet of niet correct geschiedt, dit «wordt [...] 'gesanctioneerd' door middel van de beroepstermijnenregeling» Hieruit dient te worden afgeleid dat in dat geval de burgemeester de aanplakking niet vermog te attesteren, zodat de beroepstermijn geen aanvang neemt.»

5.

Op basis van geciteerde artikelen volgt dat de VCRO voor derde belanghebbenden één vertrekpunt voorziet van hun vervaltermijn van 30 dagen om administratief beroep aan te tekenen tegen een vergunningsbeslissing, met name de dag na deze van (regelmatige) aanplakking van de (in eerste aanleg) afgeleverde vergunning. Derhalve is (het bewijs van) 'de datum van aanplakking' cruciaal bij de beoordeling van de tijdigheid van het administratief beroep.

In zoverre tussenkomende partijen als derde belanghebbenden de (regelmatige) aanplakking betwisten, en daarmee tevens de startdatum van hun beroepstermijn, dragen zij in beginsel de bewijslast terzake. Zij moeten aantonen dan wel aannemelijk maken dat de aanplakking door verzoekende partij als aanvrager niet gebeurde conform artikel 4.7.19, §2, lid 1 VCRO. Tussenkomende partijen dienen concrete elementen aan te voeren die -kunnen- wijzen op de ontstentenis van een (regelmatige) aanplakking, dan wel van een geldig attest van aanplakking, gezien de loutere bewering dat er geen sprake was van een (regelmatige) aanplakking niet volstaat. Het attest van aanplakking vormt daarbij een belangrijk bewijsmiddel om de datum van aanplakking aan te tonen, maar deze datum kan desgevallend ook worden aangetoond dan wel worden betwist met andere bewijsmiddelen, die door verwerende partij moeten worden geëvalueerd. Dit kan bijvoorbeeld noodzakelijk zijn indien de gemeente (wegens onzorgvuldigheid) nalaat om een geldig (en bewijskrachtig) attest van aanplakking op te maken, waardoor de rechtszekerheid in het gedrang kan komen.

6.

De bestreden beslissing overweegt het volgende inzake de tijdigheid van het administratief beroep van tussenkomende partijen:

“Gelet op de beslissing van 22 oktober 2012 van het college van burgemeester en schepenen van Nevele ... dat de beslissing op 29 oktober 2012 betekend werd; dat de beslissing op 1 november 2012 werd aangeplakt en bevestigd door de gemeente op 4 december 2012; ...

Gelet op het beroep ... namens de heer en mevrouw Roland Devis – Antoinette Blancke, Overbroekkouterslag 17 te 9850 Nevele, zijnde derden, bij aangetekend schrijven van maandag 17 december 2012, tegen voormelde beslissing; dat het beroep ontvankelijk is ingesteld;”

7.

De Raad oordeelt vooreerst dat geciteerde overwegingen in de bestreden beslissing geen afdoende motivering uitmaken in het licht van de (uitvoerige) argumentatie van verzoekende partij en tussenkomende partijen inzake de tijdigheid van het administratief beroep. Verzoekende partij maakte, in antwoord op het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar inzake de ontvankelijkheid van het administratief beroep en naar aanleiding van de hoorzitting, (tijdig) een toelichtende nota met stukken over (inzonderheid 12 getuigenverklaringen inzake de aanplakking van werknemers, buurtbewoners en de postbode), waarin zij de tijdigheid van het

administratief beroep van tussenkomende partijen (op gemotiveerde wijze) betwistte. In repliek werd door tussenkomende partijen eveneens (tijdig) een nota neergelegd, waarin onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad (op gemotiveerde wijze) werd geargumenteed dat hun administratief beroep wel tijdig was. De tijdigheid van het administratief beroep was dan ook het voorwerp van een uitvoerig debat, voorafgaand aan en tijdens de hoorzitting bij verwerende partij. In die optiek vermocht verwerende partij niet zonder meer te stellen “*dat het beroep ontvankelijk is ingesteld*”, waarmee zij louter het (voorafgaandelijk aan voormelde nota’s met stukken van verzoekende en tussenkomende partijen opgemaakt) verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar overneemt, alsof de ontvankelijkheid nooit voorwerp van discussie was.

Het middelonderdeel van verzoekende partij dat “*de bestreden beslissing op geen enkele wijze doet blijken waarom het beroepschrift ontvankelijk en tijdig zou zijn*” is gegrond. De exceptie van tussenkomende partijen dat verzoekende partij geen belang zou hebben bij dit middelonderdeel, gezien verwerende partij het beroep ook met een afdoende motivering opnieuw tijdig moet verklaren, wordt verworpen. Het valt niet uit te sluiten dat verwerende partij alsdan, ‘na concrete afweging’ van alle argumenten van partijen, een andere beslissing zal nemen.

8.

De Raad oordeelt tevens dat geciteerde overwegingen in de bestreden beslissing een tegenstrijdige motivering uitmaken inzake de tijdigheid en de ontvankelijkheid van het administratief beroep. Verwerende partij erkent in de bestreden beslissing expliciet dat de aanplakking op 1 november 2012 werd uitgevoerd, gezien zij overweegt dat “*de beslissing van 22 oktober 2012 van het college van burgemeester en schepenen van Nevele*” “*op 1 november 2012 werd aangeplakt en bevestigd door de gemeente op 4 december 2012*”. Zij erkent derhalve impliciet dat de dag na deze van aanplakking 2 november 2012 betreft. Gezien artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO bepaalt dat de (op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven) beroepstermijn van 30 dagen (in hoofde van tussenkomende partijen als derden) ingaat op de dag na deze van de aanplakking, verliep deze termijn (volgens de bestreden beslissing) *in casu* op 1 december 2012. De overweging van verwerende partij in de bestreden beslissing dat “*het beroep ... bij aangetekend schrijven van maandag 17 december 2012 ... ontvankelijk is ingesteld*” strijdt dan ook met haar overweging in dezelfde beslissing dat de vergunningsbeslissing op 1 november 2012 werd aangeplakt.

Het middelonderdeel van verzoekende partij dat er “*niet alleen een tegenstrijdige ‘motivering’ maar ook een strijdigheid met het zorgvuldigheidsbeginsel voorligt*” is gegrond.

9.

De Raad oordeelt tenslotte dat uit geciteerde overweging in de bestreden beslissing dat de vergunningsbeslissing “*op 1 november 2012 werd aangeplakt en bevestigd door de gemeente op 4 december 2012*” niet kan worden afgeleid dat verwerende partij, zoals gesteld in haar verweernota, van oordeel was dat uit het attest van aanplakking van de gemeente van 5 december 2012 blijkt dat de aanplakking is vastgesteld op 4 december 2012, zodat de beroepstermijn pas nadien is beginnen lopen. Bovendien kan uit dit attest van aanplakking van 5 december 2012 evenmin zonder meer worden afgeleid dat er door de gemeentelijke diensten pas (eerst) op 4 december 2012 werd gecontroleerd of de aanplakking door verzoekende partij effectief (vanaf 1 november 2012) werd uitgevoerd, noch dat hieruit volgt dat de beroepstermijn pas (de dag na vaststelling van de aanplakking door de gemeentelijke diensten) op 5 december 2012 is ingegaan, zoals (ook) wordt gesteld door tussenkomende partijen.

9.1.

Uit het dossier blijkt dat in het (standaard)schrijven van de gemeente Nevele aan verzoekende partij van 24 oktober 2012, naar aanleiding van het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning, onder meer het volgende wordt gesteld :

“Welke stappen moet ik nog ondernemen?

Uithangen bekendmaking

In bijlage van deze brief vindt u een bekendmaking. ...

Het is verplicht om deze bekendmaking op de plek waarop de stedenbouwkundige vergunning betrekking heeft aan te plakken ... zodanig ... dat iedereen vanaf het openbaar domein kennis kan nemen van de bekendmaking ...

De bekendmaking dient u binnen 10 kalenderdagen na ontvangst van deze brief uit te hangen. U hebt er zelf belang bij dit tijdig te doen, omdat anders de termijn om beroep in te dienen tegen uw vergunning niet van start gaat. ...

Terugsturen startdatum van aanplakking

U bent bovendien verplicht de gemeente onmiddellijk en schriftelijk op de hoogte te stellen zodra u de bekendmaking hebt uitgehangen. U doet dit aan de hand van het document ‘Startdatum aanplakking’ dat in bijlage is gevoegd. In dit document geeft u aan vanaf wanneer u de bekendmaking hebt uitgehangen, waar de bekendmaking heeft uitgehangen en verklaart u op eer dat gedurende de periode dat de bekendmaking moet zijn aangeplakt de bekendmaking in goed zichtbare en leesbare staat wordt gehouden en dat eventuele onvolkomenheden onmiddellijk uit eigen beweging ter kennis wordt gegeven aan de gemeente ...

U stuurt het document ‘Startdatum aanplakking’ aangetekend op of geeft het af tegen ontvangstbewijs. ... U krijgt dan een ontvangstbevestiging van ons. ...

Na afloop van de periode dat de bekendmaking moet uithangen kunt u en elke andere belanghebbende schriftelijk of per email een attest van aanplakking bij de secretaris vragen. ... Wij wijzen erop dat dit attest maar wordt afgeleverd indien de gemeente beschikt over het document ‘Startdatum aanplakking’ en er verder geen onregelmatigheden gedurende de duur van de aanplakking zijn geconstateerd, ook niet door de gemeente zelf. (eigen onderlijning)

...”

Uit het dossier blijkt tevens dat, in navolging van de kennisgeving van de vergunning, op 5 november 2012 een namens verzoekende partij op 1 november 2012 behoorlijk ingevuld standaardformulier “startdatum aanplakking” door verzoekende partij werd afgegeven op de gemeente, en door de stedenbouwkundig ambtenaar “voor ontvangst 5/11/2012” werd ondertekend. Daarin het volgende wordt gesteld:

“ ...

1/11/2012

Geachte gemeentesecretaris,

Hierbij stel ik u op de hoogte dat op 1/11/2012 de bekendmaking op een vanaf het openbaar domein goed zichtbare plaats en leesbaar is uitgehangen op

Plaats van aanplakking

Merendreestraat 30 te 9850 Nevele

Aan toegangshek boven brievenbus

...

Ik voeg geen foto waarop de bekendmaking staat afgebeeld.

...”

Tenslotte blijkt uit het dossier dat, in navolging van de afgifte van het standaardformulier “startdatum aanplakking”, op 5 december 2012 (hetzij onmiddellijk na afloop van de periode dat

de bekendmaking moet uithangen) door de stedenbouwkundig ambtenaar, namens de gemeentesecretaris, op verzoek van tussenkomende partijen als derden, een attest van aanplakking werd opgemaakt, waaraan (blijkens stuk 5 van het administratief dossier) voormeld door verzoekende partij ingevuld standaardformulier “*startdatum aanplakking*” is gehecht. Daarin wordt het volgende gesteld:

“
...

De stedenbouwkundige ambtenaar van de gemeente Nevele verklaart dat hem bij brief op 1 november 2012, afgegeven tegen ontvangstbewijs op 5 november 2012, kennis werd gegeven van de bekendmaking van de stedenbouwkundige vergunning nr. 12/100 verleend op 22 oktober 2012 aan de heer De Wulf Kurt voor De Wulf bvba.

Een ambtenaar van de gemeente Nevele heeft op 4 december 2012 de aanplakking bevestigd.

...”

9.2.

Uit voormelde relevante dossierstukken, inzonderheid de werkwijze van de gemeente Nevele bij de opmaak van een attest van aanplakking, blijkt dat de opmaak van dergelijk attest op 5 december 2012, waaraan het document inzake de startdatum van de aanplakking werd gehecht, ‘in beginsel’ impliceert dat er sinds de start en gedurende de termijn van de aanplakking door (onder meer) de gemeente geen onregelmatigheden werden vastgesteld. In andersluidend geval (met name indien de gemeente niet beschikte over het document ‘Startdatum aanplakking’ en er onregelmatigheden gedurende de duur van de aanplakking waren geconstateerd) zou er geen attest zijn afgeleverd. Derhalve werd er (vanaf de afgifte van het document inzake de startdatum van de aanplakking) klaarblijkelijk gecontroleerd of de bekendmaking 30 dagen ononderbroken en regelmatig heeft uitgehangen. In die zin lijkt de zinsnede dat “*een ambtenaar van de gemeente Nevele de aanplakking op 4 december 2012 heeft bevestigd*” eerder te doelen op het feit dat de betreffende ambtenaar op 4 december 2012 heeft ‘bevestigd’ dat de (op 5 november 2012 meegedeelde) aanplakking gedurende de termijn van 30 dagen correct gebeurde. In tegenstelling tot de argumentatie van partijen, blijkt uit het attest (in het licht van voormelde werkwijze) niet (noodzakelijk) dat “*de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde op 4 december gecontroleerd heeft op de aanplakking effectief werd uitgevoerd, met name op dezelfde dag dat tussenkomende partijen via hun raadsman een attest van aanplakking hebben aangevraagd aan de gemeente*”. Het ‘bevestigen’ van de aanplakking kan niet zonder meer gelijk worden gesteld met het ‘controleren’ van de aanplakking, zodat niet (noodzakelijk) blijkt dat de (enige) controle pas eerst op 4 december 2012 plaatsvond (terwijl het document inzake de startdatum van de aanplakking door verzoekende partij reeds op 5 november 2012 tegen ontvangstbewijs werd afgegeven). Uit dit attest blijkt niet dat de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde erkent dat de (regelmatigheid van de) aanplakking niet eerder dan op 4 december 2012 ter plaatse werd gecontroleerd, noch dat er op gemeentelijk niveau niet over werd gewaakt dat de bestreden beslissing door verzoekende partij vanaf de mededeling van de aanplakking op 5 november 2012 gedurende een periode van dertig dagen (regelmatig) werd aangeplakt. Het attest van aanplakking steunt derhalve (alleszins) niet louter op een verklaring (op eer) van verzoekende partij als aanvrager inzake de startdatum van aanplakking, vermits die verklaring (in het attest) door een ambtenaar van de gemeente ‘werd bevestigd’. Uit dit attest van aanplakking blijkt (alleszins) evenmin dat de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde deze aanplakking niet is gaan controleren.

9.3.

Zelfs in de veronderstelling dat de vermelding in het attest van aanplakking van 5 december 2012 dat “*een ambtenaar van de gemeente Nevele op 4 december 2012 de aanplakking heeft*

bevestigd” zou verwijzen naar een controle ter plaatse op 4 december 2012, kan daaruit nog niet zonder meer worden afgeleid dat de beroepstermijn voor tussenkomende partijen als derde belanghebbenden pas inging op 5 december 2012. Zoals hoger gesteld is ‘de datum van aanplakking’ (overeenkomstig artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO) cruciaal bij de beoordeling van de tijdigheid van het administratief beroep, en vormt het attest van aanplakking in dit kader een belangrijk bewijsmiddel. In voorliggend geschil wordt door partijen niet betwist dat verzoekende partij op 5 november 2012 een op 1 november 2012 behoorlijk ingevuld standaardformulier “*startdatum aanplakking*” tegen ontvangstbewijs afgaf op de gemeente, waarin werd verklaard dat de bekendmaking vanaf 1 november 2012 (regelmatig) is uitgehangen (aan het toegangshek boven de brievenbus). Evenmin wordt betwist dat deze aanplakking op 4 december 2012 door de gemeente werd ‘gecontroleerd’ (in de hypothese dat deze datum doelt op een effectieve controle: zie hoger), en dat er op 5 december 2012 een attest van aanplakking werd opgemaakt, dat niet louter steunt op een verklaring (op eer) van verzoekende partij, maar tevens verwijst naar deze ‘controle’.

De (gebeurlijke) vaststelling dat de aanplakking pas (eerst) op 4 december 2012 zou zijn gecontroleerd, doet (in het licht van voorliggend dossier) geen afbreuk aan het feit dat de aanplakking minstens reeds vanaf 5 november 2012 wordt geacht te zijn uitgevoerd, gelet op het aan het attest van aanplakking gehecht standaardformulier “*startdatum aanplakking*”, waarnaar in het attest wordt verwezen en waarop de startdatum van de aanplakking en de ontvangstmelding door de gemeente van dit formulier worden vermeld. De (gebeurlijke) vermelding van de controledatum in het attest van aanplakking betekent immers niet dat de aanplakking (pas) vanaf deze datum is uitgevoerd, noch dat de beroepstermijn pas vanaf de volgende dag ingaat. De Raad merkt in dit kader op dat de gemeente de (correcte) aanplakking in beginsel pas kan controleren na kennisname van het standaardformulier “*startdatum aanplakking*”, waarbij de aanvrager de gemeente (overeenkomstig artikel 4.7.19, §2, lid 1 VCRO) onmiddellijk op de hoogte moet stellen van de startdatum van de aanplakking. Evenwel is het in hoofde van de gemeente, praktisch gezien, niet evident om deze controle onmiddellijk na ontvangst van de kennisgeving van de aanplakking uit te voeren (*in casu* reeds op 5 november 2012), noch om de (regelmatige) aanplakking (gedurende de termijn van 30 dagen) dagelijks dan wel frequent te controleren. Derhalve zou de beroepstermijn zelfs in de hypothese dat de gemeente *in casu* reeds op (bijvoorbeeld) 10 november 2012 een controle ter plaatse zou hebben uitgevoerd, en dit hebben vermeld in het attest van aanplakking, niet pas zijn ingegaan vanaf 11 november 2012, maar (eveneens) vanaf de datum van ontvangst van de startdatum van aanplakking op 5 november 2012. De gemeente diende in het attest van aanplakking dan ook niet noodzakelijk expliciet (onder verwijzing naar de aan het attest gehechte verklaring van verzoekende partij) te bevestigen dat de bekendmaking is gebeurd voor de (gebeurlijke) controle op 4 december 2012. Overigens valt niet in te zien op welke manier de gemeente, die de aanplakking (na kennisgeving hiervan) op een bepaalde datum controleert, ‘op sluitende wijze’ zou kunnen vaststellen dat de aanplakking reeds eerder geschiedde, conform de kennisgeving van de aanvrager. Het andersluidend standpunt van verwerende partij en tussenkomende partijen doet afbreuk aan de rechtszekerheid in hoofde van de vergunningsaanvrager, die met de regeling inzake de aanplakking werd beoogd (zoals blijkt uit hoger geciteerd arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 2011/8 van 27 januari 2011). Tussenkomende partijen betwisten dan ook ten onrechte de bewijswaarde van het attest van aanplakking van 5 december 2012 voor wat de (start)datum van de aanplakking betreft.

De (start)datum van aanplakking, vanaf de ontvangst door de gemeente op 5 november 2012 van de kennisgeving van de aanplakking (en de daarmee samenhangende controlemogelijkheid voor de gemeente) wordt *in casu* bovendien ondersteund door meerdere met elkaar overeenstemmende vermoedens, die door tussenkomende partijen niet ernstig worden weerlegd,

en waarvan het tegendeel niet blijkt uit het attest van aanplakking. Zo oordeelt de Raad vooreerst dat het weinig waarschijnlijk is dat verzoekende partij op 5 november 2012 (in tempore non suspectu) een (op 1 november 2012 behoorlijk ingevuld) standaardformulier “*startdatum aanplakking*” tegen ontvangstbewijs afgeeft op de gemeente, indien de aanplakking op dat ogenblik nog niet is gebeurd, gezien zij vanaf dat ogenblik ‘riskeert’ dat de gemeente de aanplakking komt controleren, en dat de beroepstermijn (met het oog op rechtszekerheid) niet ingaat indien de aanplakking niet (regelmatig) blijkt te zijn uitgevoerd. Voorts stelt de Raad vast dat er meerdere getuigen bevestigen dat de aanplakking begin november 2012 gebeurde, waaronder de postbode en omwonenden, waarvan weinig waarschijnlijk is dat zij een valse verklaring zullen afleggen in het voordeel van verzoekende partij (met betrekking tot een regularisatievergunning die grotendeels betrekking heeft op een gebouw dat reeds in 1988 werd gebouwd). De bewering van tussenkomende partijen, in het kader van hun bewijslast terzake, dat de aanplakking pas eerst op 28 november 2012 zou zijn gebeurd, zoals zou blijken uit een foto, doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen. Het betreft integendeel een bijkomend bewijs dat de (regelmatige) aanplakking door verzoekende partij tijdens de periode van 30 dagen (ook op 28 november 2012) werd nageleefd, zoals ‘bevestigd’ door de gemeente op 4 december 2012. De foto, waarop de aanplakking op 28 november 2012 zichtbaar is, toont immers (enkel) aan dat de aanplakking zich op deze datum nog steeds op de plaats bevond zoals door verzoekende partij was vermeld in het op 5 november 2012 aan de gemeente afgegeven document ‘Startdatum aanplakking’. Hieruit kan evident niet worden afgeleid dat de aanplakking voor 28 november 2012 niet heeft plaatsgevonden.

Gelet op voormelde overwegingen tonen tussenkomende partijen (en verwerende partij) niet aan dat er *in casu* ‘gegronde twijfel’ bestaat omtrent de (start)datum van de aanplakking van de vergunning door verzoekende partij (en de daarmee samenhangende startdatum van de beroepstermijn voor derden), die in hun voordeel (als derde belanghebbenden) moet spelen. Het middelonderdeel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Tweede middel

Het tweede middel dient niet te worden onderzocht, gezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden

VII. KOSTEN

1.

Verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest dienen te worden gelegd. Zij steunt zich hiervoor op het feit dat de VCRO de opdracht van het administratief beroep heeft toevertrouwd aan de deputatie. Zij stelt op te treden ter vervulling van een opdracht van algemeen belang, en niet in het kader van een provinciaal belang.

2.

De Raad is van oordeel dat niet ingezien kan worden hoe het Vlaamse Gewest in de voorliggende aangelegenheid, gelet op artikel 4.8.28, §2, lid 1 VCRO, kan aangemerkt worden als de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld. Er kan dan ook niet ingegaan worden op het verzoek van verwerende partij.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Roland DEVIS en mevrouw Antoinette BLANCHE is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van verwerende partij van 28 maart 2013, waarbij aan verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor de regularisatie van de inplanting van het funerarium en de bouw van een carport, voor een perceel gelegen te 9850 Hansbeke (Nevele), Merendreestraat 30, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummer 1049h.
3. De Raad beveelt verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van tussenkomende partijen en dit binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de respectievelijke tussenkomsten, bepaald op 200 euro, ten laste van tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 15 september 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE